Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

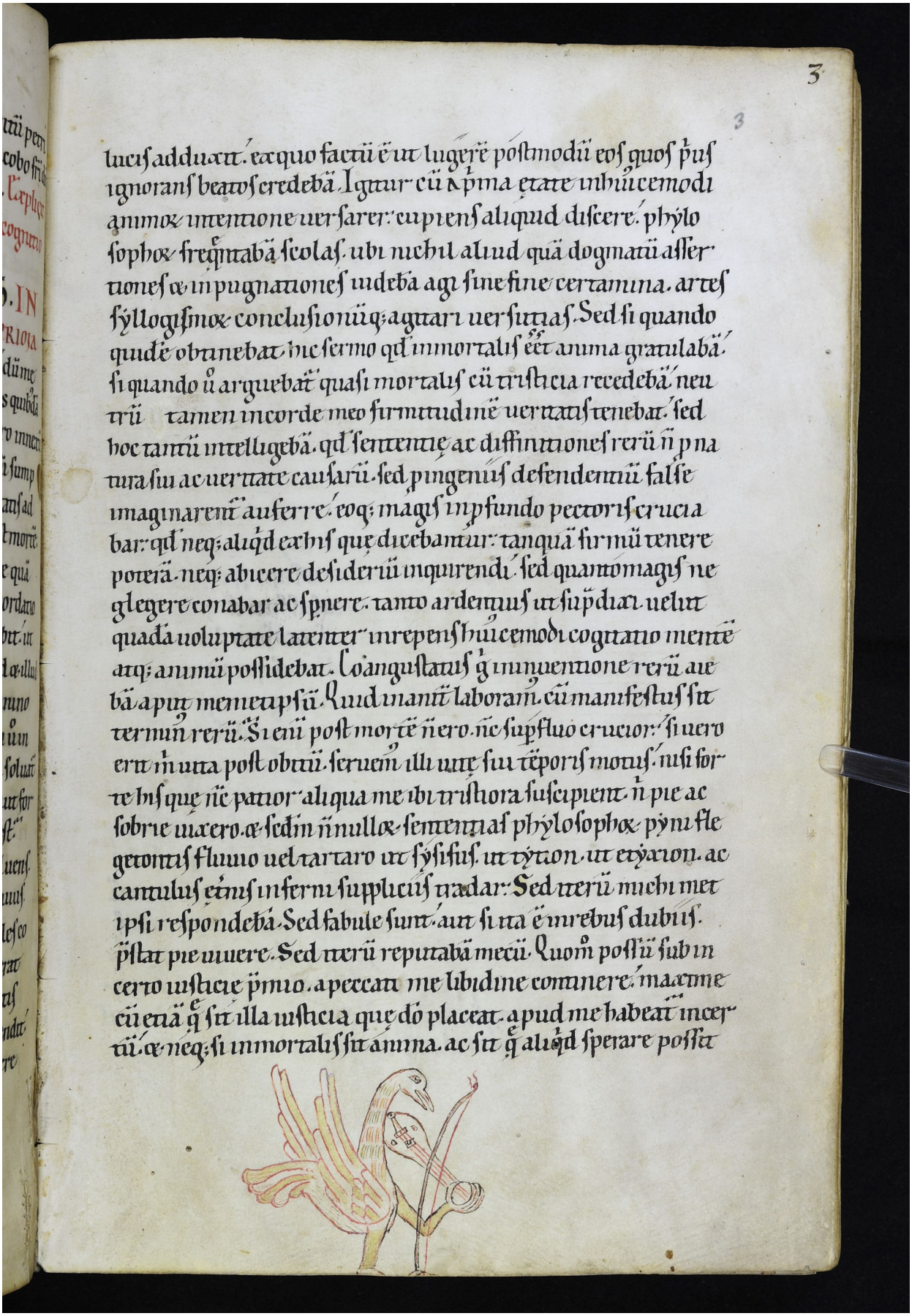

3

3

lucis adduxit. ex quo factum est ut lugere postmodum eos quos prius
ignorans beatos credebam. Igitur cum primam etate imbuti cemodi
animos intentione uersarer: cupiens aliquid discere. phylo
sophos frequentabam scolas. ubi nichil aliud quam dogmatum asser
tiones et impugnationes uidebam agi sine fine certamina. artes
syllogismos conclusionumque agitari uersutias. Sed si quando
quidem obtinebat hic sermo quod immortalis esset anima gratulabam.
si quando autem arguebatur quasi mortalis cum tristicia recedebam. neu
trum tamen in corde meo firmitudinem ueritatis tenebam. sed
hoc tantum intelligebam. quod sententie ac diffinitiones rerum non pna
tura sui ac ueritate causarum. sed pingentium defendentium false
imaginarentur auferre. eoque magis in profundo pectoris crucia
bar: quod neque aliquid ex his que dicebantur: tanquam firmum tenere
poteram. neque abicere desiderium inquirendi. sed quanto magis ne
glegere conabar ac spnere. tanto ardentius ut supdiari uelut
quadam uoluptate latenter inrepens huiucemodi cogitatio mentem
atque animum possidebat. Coangustatus igitur inuentione rerum aue
bam apud memetipsum. Quid uanum laboram. cum manifestus sit
terminus rerum. Si enim post mortem nihil ero. nec supfluo crucior: si uero
erit in uita post obitum. seruiem illi uite sui temporis motus. nisi for
te his que nec patior aliqua me ibi tristitia suscipient. in pie ac
sobrie uiuere. et sedim in nullo sententias phylosophos pynifle
getontis fluuio uel tartaro ut sysifus. ut tytion. ut etyaion. ac
tantulus etenim inferni supplicius tradar: Sed iterum michi met
ipsi respondebam. Sed fabule sunt. aut si ita est in rebus dubius.
pstat pie uiuere. Sed iterum reputabam mecum. Quomodo possum sub in
certo iustitie premio. a peccatis me libidine continere. maxime
cum etiam quod sit illa iustitia que do placeat. apud me habeatur incer
tum. et neque si immortalis sit anima. ac sit quod aliquid speraire possit